

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แม้ธรรมชาติจะจัดแบ่งมนุษย์ออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ชายและหญิง อย่างชัดเจน จนทำให้มนุษย์ทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันด้วยลักษณะทางเพศ ทั้งในด้านของสรีระ กิริยาท่าทาง และน้ำเสียง ซึ่งถูกกำหนดโดยฮอร์โมนเพศ อีกทั้งยังด้านความคิด และการแสดงออก ซึ่งเกิดจากคำนิยมทางสังคม โดยให้ผู้ชายมีความเข้มแข็ง อดทน รู้จักเสียสละ กล้าหาญ และมีความเป็นผู้นำ ส่วนผู้หญิงจะมีความเรียบร้อย อ่อนหวาน รู้จักสงวนท่าที และไม่ก้าวร้าว จัดให้ชายคู่กับหญิง เพื่อการมีเพศสัมพันธ์แบบปกติ และการสืบพันธุ์ ก็ตาม แต่กระนั้น มนุษย์แต่ละคนยังคงมีรายละเอียดของชีวิตที่แตกต่างกันไป ความผิดปกติบางประการของอวัยวะภายใน สภาพจิตใจ และสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น ต่างมีส่วนผลักดันให้พัฒนาการทางเพศของมนุษย์ผิดเพี้ยนไปจากเพศที่เกิดขึ้นมาได้ ความเป็น "รักร่วมเพศ" จึงเกิดขึ้น

ความต้องใจทางเพศ และจิตสำนึกต่อเพศเดียวกันนั้น มีมาแต่โบราณแล้ว ชนชาติเอเชียมีพฤติกรรมดังกล่าวอย่างแพร่หลายในยุคนั้น แม้แต่นักปราชญ์อริสโตเติล ยังเขียนถึงความรักที่เรามีต่อเด็กหนุ่ม โดยไม่เกรงกลัวต่ออะไรทั้งสิ้น ในยุคของจักรพรรดิโรมัน ก็มีโสเภณีชายบำเรอความสขอย่างแพร่หลาย จูเลียส ซีซาร์ เอง ก็เป็นที่กล่าวขวัญกันว่า ชอบมีความสัมพันธ์กับองครักษ์หนุ่ม จักรพรรดิมีโร ออกตาเวียส และทิเบอร์อัส ก็ล้วนเป็นที่รำลือว่า เคยเป็นติดกันทั้งนั้น นอกจากนี้ บุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ ก็มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมาก่อน อาทิเช่น กษัตริย์ของอังกฤษ 4 พระองค์ พระเจ้าเฟรเดอริค มหาราช คีตกวีเอก ไชคอฟสกี ออสการ์ ไวลด์ (คมฉัตร วุฒิโรจน์, 2534: 7)

อย่างไรก็ตาม ในสังคมสมัยโบราณ ยังไม่ยอมรับชายและหญิงที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศ อีกทั้งยังถูกต่อต้าน เพราะถือว่าเป็นบุคคลที่มีอาการป่วยทางจิต และมักจะไม่เป็นที่เปิดเผยโดยทั่วไป เว้นแต่จะเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง เป็นที่รู้จักของสังคม และมีผู้ใกล้ชิดเป็นจำนวนมาก ที่ไม่สามารถปกปิดพฤติกรรมดังกล่าวได้

ในปี พ.ศ. 2495 ได้มีสื่อที่ตีแผ่พฤติกรรมของชายรักร่วมเพศ โดยสมาคมจิตแพทย์อเมริกัน ได้พิมพ์หนังสือชื่อ The Diagnostic and Statistical Manual Disorder (DSM I) ออกมาโดยในหนังสือได้จัดพวก "รักร่วมเพศ" ไว้ในหัวข้อการเบี่ยงเบนทางเพศ หรือ กามวิปริต (Sexual Deviation) ซึ่งเห็นว่าความประพฤติกรักร่วมเพศเกี่ยวข้องกับความบกพร่องของคน (ไพรัตน์-พฤษชาติคุณากร, 2530: 307)

สื่อที่สามารถสะท้อนภาพชีวิตของชายรักร่วมเพศ ในช่วงที่ถือว่า พวกรักร่วมเพศเป็นพวกเบี่ยงเบนทางเพศ หรือพวกกามวิปริต ได้ดีที่สุดสื่อหนึ่ง คือ สื่อภาพยนตร์ เพราะสามารถถ่ายทอดในด้านชีวิตความเป็นอยู่ สังคม และสภาพแวดล้อมของพวกเขา ผ่านทางภาพเคลื่อนไหว และเสียง ได้อย่างชัดเจน มีศิลปะ และเห็นได้ในมุมกว้าง อย่างที่มีผู้กล่าวถึงงานศิลปะภาพยนตร์ไว้ว่า

ภาพยนตร์จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับชีวิตและสังคม หรือวัฒนธรรม
 ความเป็นอยู่ (associational value) โดยความคิดที่ผู้สร้างผนวกไว้ในภาพยนตร์
 จะเป็นความคิดที่ฝังแน่นอยู่กับชีวิตเสมอ โดยการสะท้อนความจริงทุกแง่มุมออกมาใน
 รูปแบบของภาพยนตร์ประเภทต่าง ๆ และวิธีการสร้างเพื่อแสดงโลกทัศน์ และคัง
 อารมณ์ที่แฝงเร้นในตัวของมันออกมา พร้อมทั้งเสนอแนวทางอันควรที่จะทำให้สิ่งบกพร่อง
 ทั้งหลายมีสภาพดีขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นข้อพิจารณาแก่ผู้ชม ในอันที่จะเข้าใจโลก แล้ว
 แก้ไขสถานการณ์ได้อย่างดีที่สุด เท่าที่เงื่อนไขต่าง ๆ จะอำนวย (จำเริญลักษณะ-
 ฐานะวังน้อย, 2530: 1002)

นอกจากนี้แล้ว ในโลกปัจจุบัน ภาพยนตร์ยังกลายเป็นศิลปะที่มีอิทธิพล
 และตรงกับความต้องการของสังคมมากที่สุด มีผู้กล่าวว่า บางครั้งภาพยนตร์เพียงช็อต
 (shot) เดียว สามารถบอกเรื่องราวมากมายแก่ผู้ดู และในขณะที่เดียวกันสามารถ
 กระตุ้นอารมณ์ของผู้ดูให้คล้อยตามอารมณ์ของเรื่องที่อยู่บนจอ อย่างที่นักประพันธ์ไม่
 สามารถหาถ้อยคำมาบรรยายได้เหมือน (ปิยกุล เลาว์ณยศีรี, 2530: 105) ดังนั้น
 ภาพของเกย์ที่น่าเสนอเพียงภาพเดียว ก็อาจสร้างภาพในสำนักของผู้ชม ให้เกิดขึ้น
 ได้อีกมากมายเช่นกัน

สหรัฐอเมริกา เคยเป็นประเทศที่ต่อต้านกลุ่มเบี่ยงเบนทางเพศมากที่สุด
 ประเทศหนึ่งในอดีต ดังจะเห็นได้จากภาพยนตร์ที่น่าเสนอภาพของบุคคลเหล่านี้ ในช่วง
 ก่อนปี 1960 (พ.ศ.2503) ในทางลบ โดยภาพยนตร์บางเรื่อง สร้างภาพกลุ่ม
 เบี่ยงเบนทางเพศเป็นตัวตลกล้อเลียน ในชุดแต่งกายของเพศหญิง เช่น "Bringing
 up Baby" ในปี 1938 (พ.ศ.2481) "I Was A Male War Bride" ในปี
 1949 (พ.ศ. 2492) หรือมิฉะนั้น ก็สร้างให้พวกเขาเป็นผู้ที่มีความเจ็บป่วยทางจิต

ซึ่งชอบแต่งกายเป็นหญิงเช่นกัน เช่น "Strangers on A Train" ในปี 1951 (พ.ศ. 2494) "Psycho" ในปี 1955 (พ.ศ. 2494) ซึ่งในยุคนั้น เป็นช่วงที่ตัวแสดงเกย์เพิ่งจะถูกนำเสนอในภาพยนตร์ฮอลลีวูดเป็นยุคแรก ๆ จึงมีสถานภาพที่ไม่ค่อยดีนัก และภาพของกลุ่มเบี่ยงเบนทางเพศเหล่านี้ ยังไม่ถือว่าเป็นภาพของเกย์โดยแท้จริง เนื่องจากตัวละครเป็นเพียงผู้ชายที่แต่งกายเลียนแบบผู้หญิง หรือเป็นผู้ป่วยโรคจิตที่นิยมแต่งกายด้วยเสื้อผ้าของผู้หญิงเท่านั้น

สำหรับในประเทศไทย แม้จะมีหลักฐานว่า พฤติกรรมรักร่วมเพศชาย มีมาตั้งแต่สมัยโบราณโดยปรากฏในจิตรกรรมฝาผนัง หรือกฎหมายตราสามดวงสมัยรัชกาลที่ 4 ซึ่งห้ามพระสงฆ์กระทำกริหาร่วมเพศกับสามเณรหรือเด็กวัด หรือแม้แต่ในวรรณคดีเช่นชางชนแฉฉฉฉฉฉฉ แต่เนื่องจากสังคมและชนบทประเทศไทยที่มีความเคร่งครัดมาก ทำให้พฤติกรรมในลักษณะนี้ มักจะไม่ปรากฏให้ทราบกันโดยทั่วไป และไม่ปรากฏในสื่อภาพยนตร์มาจนกระทั่งปี พ.ศ. 2519

ตั้งแต่ปี 1960 (พ.ศ. 2503) เป็นต้นมา สถานภาพของรักร่วมเพศ ซึ่งถูกวินิจฉัยว่าเป็นความผิดปกติทางจิต ได้ถูกเปลี่ยนแปลงไปบ้าง โดยจะเห็นได้จากในปี พ.ศ. 2511 หนังสือ DSM II ไม่ได้จัดหัวข้อรักร่วมเพศ อยู่ในบุคลิกภาพแปรปรวนชนิดต่อต้านสังคมอีกต่อไป แต่ยังคงพิจารณาว่าเป็นความผิดปกติทางจิต และเป็นตัวอย่างของกามวิปริตอย่างหนึ่ง ซึ่งในสมัยนั้นถือว่า การร่วมเพศระหว่างหญิงและชาย เป็นแบบอย่างของมาตรฐานสังคม

ต่อมา ในปี พ.ศ. 2516 กลุ่มเกย์ได้มีการรณรงค์ประท้วงครั้งใหญ่ โดย
การสนับสนุนของจิตแพทย์จำนวนมาก จากการประท้วงครั้งนี้ คณะกรรมการสมาคม
จิตแพทย์อเมริกัน ได้ตัดสินใจนำหัวข้อรักร่วมเพศออกจากการวินิจฉัยว่า เป็นความผิด
ปกติทางจิต และจัดกลุ่มรักร่วมเพศ เป็นการปรับตัวที่มีพหุชาติสภาพ หรือผิดปกติ ในปี
พ.ศ. 2520 (ไพรัตน์ พงษ์ชาติคุณากร, 2530: 308)

ในช่วงปี 1960 - 1979 (พ.ศ. 2503-2523) สังคมอเมริกาเหนือ
และยุโรปเปลี่ยนแปลงไปมาก ชีวิตและวัฒนธรรมของกลุ่มรักร่วมเพศ เปิดเผยในสังคม
มากขึ้น ทำให้มีภาพยนตร์เกย์เรื่องแรกที่สร้างโดยผู้กำกับที่เป็นเกย์ โศกกระทบหลัก
ของบทเกย์ ยังคงแสดงออกถึงสัญลักษณ์ของความเสื่อม ความตกต่ำ เช่นภาพยนตร์เรื่อง
"Cruising" ในปี 1979 (พ.ศ. 2522) ก็มีการแสดงภาพผู้ชายจูบกัน ในเชิง
เปรียบเทียบว่า เป็นภริยาของนางบำเรอชั้นต่ำ (พรวิวิ, 2539: 37)

ดังนั้น เราอาจกล่าวได้ว่า ถึงแม้สังคมเกย์จะถูกเปิดเผยมากขึ้นทาง
แถบตะวันตก ในช่วงนี้ และพวกเกย์ได้ออกมาประท้วง เพื่อเรียกร้องในเรื่องการ
ยอมรับจากสังคมแล้วก็ตาม แต่สถานภาพของเกย์ยังคงเป็นไปในทางลบ ที่ยังไม่พ้น
จากพวกกามวิปริตมากนัก ภาพยนตร์เกย์ของอเมริกันในช่วงนี้ จึงทำได้เพียงแต่เน้น
เสนอภาพเกย์อย่างเปิดเผยมากขึ้น แต่ยังคงประณามว่า เกย์เป็นชนชั้นต่ำ และมักจะ
ฝังใจในพฤติกรรมทางเพศมาก

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2503 เป็นต้นมา สังคมไทยเริ่มให้ความสนใจกับบุคคลอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งไม่ใช่ชายจริงหญิงแท้ สื่อมวลชนไทยจึงได้เข้ามามีบทบาทในการนำเสนอภาพของเพศที่สาม เป็นครั้งแรก ภาพยนตร์ไทยที่ตีแผ่ภาพของเกย์เป็นเรื่องแรกคือ "เกมส์" ในปี พ.ศ. 2519 ซึ่งเขียนบทและกำกับโดย ภักธราวุฒิวรรณ มีชุมชนภาพยนตร์เรื่องนี้ได้นำเสนอภาพของเกย์ในทางลบ เกี่ยวกับอันตรายของพวกเกย์ต่อผู้หญิง และหลังจากนั้นก็ไม่มีภาพยนตร์ไทยเรื่องใดที่นำเสนอภาพของพวกเกย์อีกเป็นเวลานาน

เมื่อเข้าสู่ปี 1980 (พ.ศ. 2523) เกิดโรคเอดส์ และลัทธิฮอนรักนิยม ได้กลับมามีอิทธิพลอย่างสูง ในยุโรปและสหรัฐอเมริกา อีกครั้ง ทำให้พวกเกย์มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ลำบากมากขึ้นในสังคม (พริ้ว, 2539: 37) หนังสือ DSM III ที่จัดพิมพ์ออกมาในปีนั้น ได้กล่าวถึง "Ego - dystonic Homosexuality" คิวบิตขออธิบายว่า เป็นรักร่วมเพศที่เผลอเรียนจากพฤติกรรมที่ตนเองเป็นอยู่ รวมทั้งประสงค์หรือต้องการมีเพศสัมพันธ์แบบชายหญิงทั่ว ๆ ไป (ไพรัตน์ พุกษชาติคุณากร, 2528: 308) ภาพยนตร์อเมริกันในยุคนี้ จะสร้างให้ตัวละครที่เป็นเกย์ เล่นบทล้อเลียนที่โหดร้ายทารุณเช่น เรื่อง "Beverly Hills Cop" ในปี 1980 (พ.ศ. 2523) และต่อมา ในช่วงปลายทศวรรษ ก็มีภาพยนตร์ที่ออกมาวิพากษ์วิจารณ์สังคมที่บีบคั้นในช่วงนั้น ได้อย่างแหลมคม และเต็มไปด้วยพลังอันงดงามเช่น "My Beautiful Laundrette" ในปี 1986 (พ.ศ. 2529) (พริ้ว, 2539: 37) ซึ่งจะเห็นได้ว่า ภาพยนตร์ในยุคนี้ สร้างตามกระแสสังคมที่พวกเกย์ถูกบีบคั้นให้ได้รับความทนทุกข์ทรมานเป็นอย่างมาก และยังมีภาพยนตร์ที่ออกมาต่อต้านการถูกบีบคั้นเหล่านี้ด้วย

สำหรับสังคมไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 ก็เริ่มมีการกล่าวขวัญถึงเรื่องรักร่วมเพศกันมาก (ไพรัตน์ พุกษชาติคุณากร, 2530: 310) บทบาทของเกย์เริ่มมีมากขึ้นในวงการศิลปะ แฟชั่น และบันเทิง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในยุคนั้นได้มีการก่อตั้งคณะโศว์คาบาเร่ต์ ที่ใช้ผู้แสดงเป็นสาวประเภทสองถึง 2 คณะ คือ "ALCAZAD" และ "TIFFANY" จากความโดดเด่นของคณะโศว์ที่เพิ่งก่อตั้งขึ้นในช่วงนั้น จึงเป็นจุดสนใจให้ พิศาล อัครเศรณี นำชีวิตของสาวประเภทสองมาสร้างเป็นภาพยนตร์เรื่องหนึ่งถึง 2 ภาค คือ "เพลงสุดท้าย" ภาค 1 และ 2 ในปี พ.ศ. 2528 และ 2530 ตามลำดับ โดยได้นำนักแสดงจากคณะโศว์ TIFFANY มาเล่นบทตัวเอก ภาพยนตร์เรื่องนี้ยังคงสร้างโคฮอซีคิตรงเรื่องแนวเดิมของไทย คือ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ซึ่งตัวแสดงเกย์จะให้ความสำคัญกับความรักเป็นอย่างมาก แต่ก็เห็นไม่พ้นที่จะต้องพบกับความผิดหวัง

ภาพยนตร์ไทยที่โดดเด่นอีกเรื่องของคุณ ซึ่งนำเสนอเรื่องราวของเกย์ โดยเฉพาะ คือ "ฉันผู้ชาย (นะฮะ)" ในปี พ.ศ. 2531 ซึ่งเป็นภาพยนตร์เสียดสีสังคม ที่ดัดแปลงมาจากละครเวที มีการสร้างภาพให้พวกเกย์เป็นพวกปากจืดช่างวิพากษ์วิจารณ์สังคม โดยผู้สร้างที่เป็นเกย์เอง คือ ดร. เสรี วงษ์มณฑา

เมื่อมาถึงสมัยปัจจุบัน ประเทศแถบตะวันตก ได้ให้การยอมรับผู้ที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศมากขึ้น เนื่องจากบุคคลเหล่านี้ ได้รวมตัวกันเรียกร้องสิทธิให้พฤติกรรมของพวกเขา ถือเป็นเรื่องปกติเหมือนบุคคลทั่วไป โดฮในบางประเทศได้พยายามจัดตั้งองค์กรขึ้น เพื่อเป็นปากเสียงในการเรียกร้อง โดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา ซึ่งมีหน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือพวกเกย์และเลสเบียน ที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในเรื่องต่าง ๆ อยู่หลายแห่ง

สื่อได้เข้ามามีส่วนในการนำเสนอการเรียกร้องสิทธิของชาวเกย์ในสหรัฐอเมริกา โดยนิตยสารฉบับหนึ่ง ชื่อ "The Advocate" ซึ่งนำเสนอความเคลื่อนไหวของชาวเกย์มานานกว่า 30 ปี ได้ระบุว่า สภาผู้นำเกย์และเลสเบียนผิวดำแห่งสหรัฐอเมริกา (National Black and Lesbian Leadership Forum) ได้เป็นปากเสียงให้กับชาวเกย์และเลสเบียนผิวดำ รวมทั้งได้สร้างเครือข่ายข้อมูลเกี่ยวกับเกย์เลสเบียน ไบเช็กชวัล และผู้ที่แปลงเพศ ทั่วประเทศ กลุ่มคริสเตียนปฏิรูปแนวใหม่ (Christian Reconstructionism) ได้ต่อต้านการลงโทษพวกรักร่วมเพศตามกฎหมาย พระคัมภีร์เดิมองค์กรครอบครัวอเมริกัน (The American Family Association) มีการรณรงค์ให้สื่อต่าง ๆ ถ่ายทอดภาพของเกย์ในทางที่ดี และนอกจากนี้ ยังมีสถานีโทรทัศน์เพื่อความบันเทิงของเกย์ในสหรัฐอเมริกา (Gay Entertainment Television/GET) ที่ออกอากาศตลอด 24 ชั่วโมงด้วย

ภาพของเกย์ในสังคมอเมริกันยุคปัจจุบัน ได้ปรากฏให้เห็นทางภาพยนตร์ เมื่อเริ่มเข้าสู่ปี 1990 (พ.ศ.2533) ภาพยนตร์เกย์ในยุคนี้ จะมีเนื้อหาและรูปแบบที่จริงจังมากขึ้น ในยุคนี้ตัวแสดงที่เป็นเกย์ ไม่ได้เป็นตัวตลก เป็นสัญลักษณ์ของความเสื่อม ความตกต่ำ หรือเป็นผู้ร้าย เช่นในยุคก่อน ๆ แต่จะละทอนให้เห็นความเป็นจริงอันเจ็บปวด ซึ่งเกิดจากชะตากรรมที่เกิดขึ้นในสังคมที่เลวร้าย โดยมีภาพยนตร์ถึงสามเรื่องที่ใช้รณรงค์ต่อต้านโรคเอดส์อยู่ 2 เรื่อง คือ "Longtime Companion" ในปี 1990 (พ.ศ.2533) และ "And The Band Played on" ในปี 1993 (พ.ศ.2536) นอกจากนี้ยังมีภาพยนตร์ที่ให้ตัวแสดงรับบทโศกเศร้าอย่าง "My Own Private Idaho" ในปี 1991 (พ.ศ.2534) ในขณะเดียวกัน ก็ยังมีภาพยนตร์ที่แสดงภาพของเกย์ในลักษณะที่คั่งงามด้วย เช่น "To Wong Foo, Thanks for Everything ... Julie Newmar" ในปี 1995 (พ.ศ. 2538) ส่วนภาพยนตร์ที่นำเสนอเรื่องการเรียกร้องสิทธิของเกย์ คือ "Philadelphia" ในปี 1993 (พ.ศ. 2536) ซึ่งเป็นการเรียกร้องสิทธิในการทำงานของเกย์ผู้ติดเชื้อเอดส์ (พริ้ว, 2539: 37-38)

สำหรับของสหรัฐอเมริกา แม้กลุ่มเกย์จะถูกต่อต้านในยุคแรก ๆ แต่จากความเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคมในแต่ละยุคสมัย และการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่องของกลุ่มเกย์ ทำให้ภาพยนตร์มีพัฒนาการตอบสนองต่อกระแสสังคมในยุคต่าง ๆ ไปด้วย จากสมัยที่เกย์เป็นตัวตลก หรือเป็นผู้ปวยโรจิต มาถึงสมัยที่เกย์เป็นผู้กล้าในสังคม จนถึงช่วงที่เกย์เริ่มได้รับความทักท้วงทรมานจากโรคเอดส์มาก กระทั่งยุคปัจจุบัน ที่ภาพของเกย์ใกล้เคียงกับบุคคลปกติมากที่สุด ภาพยนตร์เหล่านี้ได้มีการนำเข้ามาฉายในเมืองไทยอยู่เป็นจำนวนมาก โดยภาพยนตร์ดังกล่าวอาจไม่เพียงแต่จะสะท้อนภาพเกย์ในสังคมอเมริกันเท่านั้น แต่ยังมีส่วนในการชี้นำสังคมชาวเกย์ของไทย ซึ่งมีภาพยนตร์เกย์ให้ชมอยู่จำนวนมากน้อยได้ด้วย

จากความเหมือนและความแตกต่างในการนำเสนอภาพเกย์ ของภาพยนตร์ไทยและอเมริกันทั้งในเนื้อหาที่นำเสนอ และวิธีการนำเสนอในด้านต่าง ๆ จึงทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญ และนำมาสู่ความสนใจที่ว่าภาพยนตร์ของทั้ง 2 ประเทศ มีพัฒนาการในการนำเสนอภาพเกย์อย่างไร เพื่อตอบสนองสังคมในแต่ละยุคสมัย และสิ่งใดคือความเหมือนและความแตกต่างในพัฒนาการของภาพยนตร์เหล่านั้น

ปัญหานำวิจัย

พัฒนาการของการนำเสนอภาพ "ชายรักร่วมเพศ" ในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน มีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเข้าใจถึงพัฒนาการของการนำเสนอภาพ "ชายรักร่วมเพศ" ในภาพยนตร์อเมริกัน
2. เพื่อเข้าใจถึงพัฒนาการของการนำเสนอภาพ "ชายรักร่วมเพศ" ในภาพยนตร์ไทย
3. เพื่อเปรียบเทียบพัฒนาการของการนำเสนอภาพ "ชายรักร่วมเพศ" ในภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน

ขอบเขตการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาเฉพาะภาพยนตร์ไทยและอเมริกัน ที่นำเสนอภาพของ "ชายรักร่วมเพศ" โดยแท้จริงเท่านั้น ซึ่งไม่รวมถึงผู้ชายที่แสนสวยหรือปลอมตัวเป็นผู้หญิง หรือผู้ชายที่เป็นโรคจิตแล้วมีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ ภาพยนตร์ไทยที่นำมาศึกษามี 6 เรื่อง ส่วนภาพยนตร์อเมริกันมี 15 เรื่อง เนื่องจากภาพยนตร์ไทยที่นำเสนอภาพชายรักร่วมเพศ มีจำนวนน้อยกว่าของอเมริกันมาก จึงได้ศึกษาตามความเป็นจริง

นิยามศัพท์

ภาพยนตร์อเมริกัน	หมายถึง	ภาพยนตร์ที่ผลิตโดยชาวอเมริกัน หรือที่ชาวอเมริกัน ร่วมทุนสร้างกับประเทศอื่น ๆ โดยมี ผู้แสดงเป็นชาว ตะวันตก ซึ่งเหตุการณ์ในเรื่องจะเกิดที่ประเทศใดก็ได้ และมีบทสนทนาตั้งเดิมเป็นภาษาอังกฤษ
ภาพยนตร์ไทย	หมายถึง	ภาพยนตร์ที่ผลิตโดยคนไทย มีผู้แสดงเป็นคนไทย และ บทสนทนาเป็นภาษาไทย
ชายรักร่วมเพศ หรือ เกย์	หมายถึง	ผู้ชายที่มีใจฝักใฝ่ นิยมชมชอบ หรือรักใคร่ในเพศเดียวกัน รวมไปถึงการมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน ซึ่งอาจมีความ รู้สึกว่าตนเป็นชาย หรือหญิงก็ได้ และอาจมีการแสดงออก แบบเปิดเผย และปกปิด โดยในที่นี้จะรวมถึง "ชายรัก สองเพศ" (Bi-sexuals) ด้วย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้เห็นความแตกต่างของลักษณะสังคมไทยและอเมริกัน โดยผ่านตัวละคร "เกย์" ใน ภาพยนตร์
2. ทำให้เห็นถึงความสำคัญของกระแสสังคม ที่ส่งผลต่อการนำเสนอภาพของตัวละครในภาพยนตร์
3. เป็นพื้นฐานสำหรับผู้ที่ศึกษาเรื่องรักร่วมเพศ ในสื่ออื่น ๆ และหัวข้ออื่น ๆ ต่อไป